

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7C/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622200601
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1622200601.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v právnej veci žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČ: 649 48 242, so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, konajúci prostredníctvom organizačnej zložky UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 251 336, so sídlom Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, zastúpený: ALTER IURIS, s.r.o., so sídlom Tolstého 9, 811 06 Bratislava, proti žalovaným: 1.) Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XXX, XXX XX U., X.) X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XXX, XXX XX U., o zaplatenie sumy 3.068,48 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní 1.) a 2.) sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 3.068,48 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.460,43 Eur od 30.11.2015 do zaplatenia, riadne úroky vo výške 9,99 % ročne zo sumy 2.460,43 Eur od 30.11.2015 do 16.12.2015, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 18.12.2015 domáhal voči žalovaným 1.) a 2.) zaplatenia sumy 3.068,48 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.460,43 Eur od 30.11.2015 do zaplatenia, s riadnymi úrokmi vo výške 9,99% ročne zo sumy 2.460,43 eur od 30.11.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.12.2010 uzatvoril so žalovanými 1.) a 2.) ako dlžníkmi zmluvu o úvere č. W.-N.-XXXXXXXX-XXXX-MALX-SU, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 7.000,- Eur žalobcom. Žalovaní sa zaviazali poskytnutý úver splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 148,71 Eur. Konečná splatnosť úveru bola zmluvnými stranami dohodnutá do 60 mesiacov od prvého čerpania úveru. Ročná percentuálna miera nákladov ku dňu podpísania zmluvy o úvere bola 11,87 % ročne. Pretože žalovaní porušili svoje povinnosti vyplývajúce z podmienok dohodnutých v zmluve (nezaplatenie anuitných splátok) aj napriek písomnej výzve žalobcu adresovanej žalovaným zo dňa 21.07.2014, žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 17.09.2014. Celkový nedoplatok žalovaných z predčasne ukončenej zmluvy predstavuje sumu 3.068,48 Eur, z toho istina je vo výške 2.460,43 Eur, dlžný riadny úrok je 342,64 Eur, dlžný úrok z omeškania je 258,09 Eur. Žalovaní dlžnú čiastku žalobcovi neuhradili. Žalobca si ďalej uplatňuje úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.460,43 Eur (istina) od 30.11.2015 do zaplatenia a riadne úroky vo výške 9,99% ročne zo sumy 2.460,43 Eur (istina) od 30.11.2015 do zaplatenia.

2. Žalovaní sa napriek výzve k žalobe nevyjadрили.

3. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 7C/296/2015-57 zo dňa 16.02.2018 tak, že uložil žalovaným 1.) a 2.) povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 543,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 736,76 Eur od 18.09.2014 do 24.10.2014, s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 543,54 Eur od 25.10.2014 do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaným 1.) a 2.) nepriznal náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná čiastočne. Žalobca a žalovaní 1.) a 2.) uzavreli úverovú zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Na základe uzatvorenej úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovaným spotrebiteľský úver v sume 7.000 Eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v splátkach po 148,71 Eur a to v počte 60 splátok. Zmluva o úvere uzatvorená medzi veriteľom a spotrebiteľom však neobsahuje náležitosti požadované z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, konkrétne podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V takomto prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Údaj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov presne v tomto členení, je základnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve sa uvádza len výška splátky 148,71 Eur bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky v členení na istinu, úrok a poplatky. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho plátbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi stranami neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Navyše v zmysle ustanovenia § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ktoré ustanovenie sa v súlade s § 54 ods. 1 použije prednostne na daný spotrebiteľský vzťah, pri čiastočnom plnení peňažného dluhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Vzhľadom na to, že zmluva neobsahuje členenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a poplatky, nie je možné preskúmať, či žalobca dodržal pri uzatváraní a plnení zmluvy citované ustanovenie § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd taktiež poukázal na skutočnosť, že v zmluve je síce uvedená suma 2.188,40 Eur ako celkové náklady dlžníka spojené so spotrebiteľským úverom, ďalej však v zmluve nie je uvedené, koľko z tejto sumy predstavujú naúčtované úroky, poistné a poplatky. Suma, ktorú majú žalovaní celkovo zaplatiť je teda vo výške 9.188,40 Eur (úver 7.000,- Eur + náklady 2.188,40 Eur). Po spočítaní počtu splátok (60) v sume po á 148,71 Eur však dostaneme sumu 8.922,60 Eur. Z takto uvedených údajov v zmluve nie je možné zistiť, koľko reálne žalovaní ako spotrebiteľia zaplatia na nákladoch spojených s úverom. V zmluve chýba tiež ďalšia náležitosť, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti uvedená v zmluve „do 60 mesiacov od prvého čerpania úveru“ nemožno považovať za súladné s § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. Uvedenie iba celkového počtu splátok, nepredstavuje dostatočnú informáciu pre spotrebiteľa, aby už pri uzatváraní zmluvy presne vedel posúdiť dokedy bude povinný úver splácať a vyhodnotil si tak ekonomické riziko s úverom spojené, najmä dokedy ho bude jeho zmluvný záväzok zaťažovať. V danom prípade lehota splatnosti úveru uvedená v zmluve ako 60 mesiacov, je veľmi dlhé časové obdobie. Spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nepozná konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru,

nemusi byť preto schopný dostatočne posúdiť najmä výhodnosť poskytnutého úveru a svoju schopnosť úver riadne splácať. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je splatná posledná splátka. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Vzhľadom na vyššie uvedené úver poskytnutý žalovaným predmetnou úverovou zmluvou bolo potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov pre nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaní sú preto povinní vrátiť žalobcovi rozdiel medzi skutočne čerpanou sumou a ňou uhradenými splátkami (bez akýchkoľvek poplatkov a úroku). Pokiaľ ide o celkovú sumu úveru, žalovaní čerpali úver vo výške 7.000,- Eur, splátkami zaplatili celkovo sumu 6.456,46 Eur, preto súd uložil žalovaným zaplatiť rozdiel medzi poskytnutým úverom a uhradenými splátkami a to sumu 543,54 Eur. Vo zvyšku uplatnenej istiny a vyčíslených riadnych úrokov žalobu zamietol. Pokiaľ ide o kontinuálny zmluvný úrok 9,99 % ročne, ktorý uplatnil žalobca z nezaplatennej istiny od 30.11.2015 do zaplatenia, súd žalobu v tejto časti zamietol z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

4. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca ml za to, že termín konečnej splatnosti úveru tak, ako je uvedený v zmluve o úvere, je dostatočne určitý a určiteľný, pre spotrebiteľa zrozumiteľný a plne v súlade s uvedeným ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch a uvedená zmluva o úvere obsahuje všetky požadované náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poukázal na ustanovenia čl. III bod 11 Zmluvy o úvere, v ktorom je stanovená lehota na čerpanie poskytnutého úveru nasledovne: Lehota na čerpanie úveru do: 3 mesiacov odo dňa podpísania tejto zmluvy.“ Podľa názoru žalobcu zo zmluvy o úvere je zrejmé, že v čase uzavretia zmluvy o úvere nebolo ani možné stanoviť konkrétne číselné označenie dátumu konečnej splatnosti, pretože žalobca v uvedenom čase nevedel predpokladať, kedy žalovaný pristúpi k reálnemu čerpaniu úveru. Naopak, žalobca uvedenou formuláciou termínu konečnej splatnosti poskytol dlžníkovi - spotrebiteľovi určitú mieru voľnosti vo vzťahu k začiatku a koncu splácania úveru, ktoré sú v zmysle zmluvy o úvere odvodené od prvého čerpania úveru a prvého platobného dňa. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva, že termín konečnej splatnosti musí byť určený dňom, mesiacom a rokom. Podľa názoru žalobcu je pre spotrebiteľa plne zrozumiteľné a určiteľné aj určenie termínu konečnej splatnosti poskytnutého úveru tak, že úver je splatný v určitej lehote od čerpania úveru. Žalobca uvádza, že Zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj dôvodová správa k tomuto zákonu, neobsahuje výklad pojmu termín konečnej splatnosti, avšak poukazuje na vyhlášku Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 620/2007 Z.z. Tvrdenia žalobcu, že údaj o trvaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o termíne konečnej splatnosti úveru v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch tak, ako je uvedený v zmluve o úvere je plne v súlade s platnou právnou úpravou, potvrdzuje aj rozsudok Súdneho dvora EU - tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15. Podľa názoru žalobcu stanovenie termínu konečnej splatnosti úveru, resp. obdobia trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere údajom odvíjajúcim sa odo dňa čerpania úveru dlžníkom, nie je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. f) Zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poukázal na to, že Zákon o spotrebiteľských úveroch, platný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere, neobsahuje ustanovenia, ktoré by *expressis verbis* zakladali povinnosť poskytovateľov spotrebiteľských úverov do spotrebiteľských zmlúv uvádzať aj podrobné členenie jednotlivých splátok úveru. V tomto smere žalobca poukazuje na čl. II bod 6 až 12 zmluvy, pričom v zmysle uvedených skutočností mal žalobca za to, že uvedené informácie dostatočne presne informujú spotrebiteľa, kedy a v akých sumách je povinný poskytnutý spotrebiteľsky úver splácať, ako aj o výške poplatkov súvisiacich s poskytnutým úverom, prípadne úrokov z omeškania. Žalobca sa teda v zmysle vyššie uvedených právnych a skutkových tvrdení nestotožnil s názorom prvoinštančného súdu, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti vyplývajúce navrhovateľovi z ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

5. Odvolací súd vo veci rozhodol rozsudkom z 19.06.2018 č. k. 5Co/122/2018 - 98, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie žalobcu uznesením z 29.06.2021 sp.zn. 2Cdo 113/2020 zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Najvyšší súd v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že odvolací súd sa nevysporiadal s odvolacími námietkami dovolateľa týkajúcimi sa právneho posúdenia absencie obligatórných náležitostí zmluvy o úvere vo vzťahu k ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. f) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Dovolateľ v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec a nesprávne interpretoval § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, keď z uvedeného ustanovenia nevyplýva, že termín konečnej splatnosti musí byť určený dňom mesiacom a rokom, pričom podľa dovolateľa plne zrozumiteľné a určiteľné je pre spotrebiteľa aj určenie termínu konečnej splatnosti poskytnutého úveru tak, že úver je splatný v určitej lehote od čerpania úveru, pričom poukázal na nemožnosť určenia konkrétneho dátumu konečnej splatnosti s ohľadom na „mieru voľnosti“ poskytnutej spotrebiteľovi v súvislosti s trojmesačnou lehotou čerpania úveru odo dňa spísania zmluvy o úvere. Zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj dôvodová správa k nemu neobsahuje výklad pojmu termín konečnej splatnosti úveru, k čomu ako výkladovú pomôcku uviedol vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 620/2007 Z. z., v ktorej citoval bod 2C zo vzoru formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Akcentoval rozsudok súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 s poukazom na bod 4 výroku tohto rozsudku (čl. 10 ods. 2 písm. h/ a čl. 23 smernice 2008/48) uviedol, že stanovenie termínu konečnej splatnosti úveru, resp. obdobia trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere údajom odvíjajúcim sa odo dňa čerpania úveru dlžníkom - spotrebiteľom, t. j. údajom „do xxx mesiacov odo dňa čerpania úveru“ a nie konkrétnym číselným označením, nie je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko takéto označenie nespochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku a je pre spotrebiteľa dostatočne určité a určiteľné. Je preto nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o trvaní zmluvy o úvere a dátum konečnej splatnosti úveru, naopak uvedené náležitosti sú v zmluve o úvere v súlade s § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. K právnomu posúdeniu a vyhodnoteniu absencie náležitostí zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch dovolateľ v odvolaní spochybnil právne posúdenie a znenie argumentácie súdu prvej inštancie, pretože Zákon o spotrebiteľských úveroch podľa jeho názoru neobsahuje ustanovenia, ktoré by *expressis verbis* (výslovne) zakladali povinnosť poskytovateľov spotrebiteľských úverov do spotrebiteľských zmlúv uvádzať aj podrobné členenie jednotlivých splátok úveru. Na uvedené odvolacie námietky dovolateľa odvolací súd v odôvodnení nereagoval. Rovnako odôvodnenie odvolacieho súdu neobsahovalo odôvodnenie právneho posúdenia odlišného od názoru dovolacieho súdu uvedeného v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 146/2017 z 22. februára 2018, vo vzťahu k rozpisu a členeniu jednotlivých splátok spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch), s ktorým sa odvolací súd s ohľadom na dátum jeho rozhodnutia (19. júna 2018) mohol oboznámiť, a ktorého ne/aplikáciu na predmetný spor, resp. odklon mal vo svojom rozhodnutí odôvodniť. Dovolací súd zdôraznil, že možnosť praktického prevzatia argumentácie súdu prvej inštancie odvolacím súdom nezabavuje odvolací súd povinnosti, hoc aj len veľmi stručne a úmerne okolnostiam konkrétneho prípadu, reagovať na argumentáciu z odvolania - prinajmenšom tak, že sa poukáže na tie odvolacie námietky, ktoré sú iba opakovaním už súdom prvej inštancie neprijatej argumentácie (ku ktorej však takýto súd zaujal adresné stanovisko, alebo aspoň zrozumiteľne vysvetlil, prečo táto bola bez právneho významu) a v prípade iných námietok odvolací súd ozrejmi, prečo spôsob nazerania na problém neboli spôsobilé ovplyvniť. Dovolateľ musí dostať objektívne zrozumiteľnú odpoveď na svoj špecifický argument. Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 449 C.s.p. napadnuté rozhodnutie zrušil.

7. Odvolací súd rozhodol vzhľadom na rozhodnutie dovolacieho súdu uznesením č.k. 5Co/109/2021-181 zo dňa 30.11.2021 tak, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd mal za preukázané, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vzhľadom na čas, kedy bol vyhlásený, nemohol ešte reagovať na aktuálny posun v judikatúre v otázke nároku veriteľa na zmluvné úroky po splatnosti spotrebiteľského úveru. Doterajšia rozhodovacia činnosť okresných a krajských súdov bola v tomto smere nejednotná, niektoré rozhodnutia priznávali veriteľom právo na zmluvné úroky i po zosplatnení alebo splatnosti úveru až do zaplatenia istiny, iné rozhodnutia priznávali veriteľom iba právo na zmluvné úroky do splatnosti alebo predčasného (mimoriadneho) zosplatnenia úveru. Určitý prelom v tejto otázke nastal uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16. júna 2020, podľa ktorého pre spotrebiteľa je nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel

v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňujú navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená podmienka, ktorou sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplata istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje, že cena úveru nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na druhej strane postavenie veriteľa-dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednaní nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplata úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody. Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR ako jednej z najvyšších súdnych autorít (článok 2 ods. 2 C.s.p.), odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko je potrebné priznať žalobcovi časť zmluvných úrokov aj po zosplatení úveru, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže zmluvné úroky prináležia žalobcovi až do výšky, akú by pri bežnom chode udalostí dlžník zaplatil ako cenu peňazí (t.j. cenu poskytnutej istiny úveru).

8. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Preto súd podľa § 180 C.s.p. konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o úvere zo dňa 15.12.2010, obchodnými podmienkami, upomienkou zo dňa 21.07.2014, kópiami doručeníek, oznámením o predčasnej splatnosti zo dňa 17.09.2014, kópiami doručeníek, špecifikáciou dlžnej sumy zo dňa 13.04.2017, výpisom z úverového účtu žalovaného, prehľadom výpočtu úrokov ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav.

10. Žalovaní 1.) a 2.) v rámci vyjadrenia na pojednávaní zhodne uviedli, že po predchádzajúcom rozsudku uhradil na účet žalobcu sumu 1.700,- Eur. Doklad o úhrade nepredložili.

11. Žalobca ako veriteľ a žalovaní 1.) a 2.) ako dlžníci uzavreli dňa 15.12.2010 zmluvu o úvere č. W.-N.-XXXXXXXX-XXXX-MALX-SU, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 7.000,- Eur, s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 9,99 % ročne, RPMN vo výške 11,87 % a priemernou hodnotou RPMN vo výške 12,87 %. V zmysle úverovej zmluvy sa žalovaní zaviazali platiť poplatok za poistenie úveru mesačne vo výške 1,64 % z aktuálnej výšky splátky (bod 20 článok III.). Poplatok za poskytnutie úveru si účastníci nedojednali. Celkové náklady dlžníka spojené s úverom boli uvedené vo výške 2.188,40 Eur, pričom konečná splatnosť úveru bola do 60 mesiacov od prvého čerpania úveru. Podľa bodu 1 čl. X. zmluvy, dlžník ako poistený súhlasí so základným balíkom poistenia špecifikovaný v tomto článku, ktoré poskytuje ERGO poisťovňa, a.s. so sídlom Lazaretská 12, Bratislava, v zmysle Rámcovej poistnej zmluvy č. 100 003 zo dňa 10.08.2009 uzatvorenej medzi poisťiteľom a bankou ako poisťníkom. Neoddeliteľnou súčasťou Rámcovej poistnej zmluvy sú Všeobecné poistné podmienky pre životné poistenie k úveru. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú Obchodné podmienky na poskytovanie úverov fyzickým osobám - nepodnikateľom, ktorých prevzatie žalovaný potvrdil svojím podpisom.

12. Zo špecifikácie pohľadávky súd zistil, že žalovaní čerpali úver vo výške 7.000,- Eur dňa 16.12.2010. Celkovo splátkami zaplatili na úver sumu 6.456,46 Eur (z tejto sumy zaplatili sumu 193,22 Eur po vyhlásení predčasnej splatnosti a to dňa 24.10.2014), ktorú žalobca započítal nasledovne: na istinu sumu 4.539,57 Eur, na úroky sumu 1.748,77 Eur, na úroky z omeškania sumu 5,50 Eur, na poplatky za správu úverového účtu sumu 60,14 Eur a na poistné sumu 102,48 Eur. Dlžná suma istiny tak predstavuje sumu 2.460,43 Eur (čerpaný úver 7.000,- Eur - suma splátok 4.539,57 Eur započítaných na istinu). Suma 342,64 Eur predstavuje sumu riadnych úrokov za obdobie od 22.03.2013 do 17.09.2014 (dátum

predčasnej splatnosti úveru) vo výške 38,74 Eur a sumu 303,90 Eur ako kapitalizované riadne úroky z jednotlivých omeškaných anuitných splátok do lehoty splatnosti a po lehote splatnosti do dňa vyčíslenia dlžnej pohľadávky. Suma úrokov z omeškania 258,09 Eur predstavujú zákonné úroky z omeškania z jednotlivých omeškaných dlžných splátok ako aj zo zosplatnenej sumy vyčíslených do 29.11.2015. Suma 7,32 Eur predstavuje neuhradené poisťné za 3 mesiace po 2,44 Eur do predčasnej splatnosti úveru.

13. Keďže žalovaní neuhrádzali splátky úveru riadne a včas, žalobca zaslal žalovaným upomienky zo dňa 21.07.2014, ktorými ich vyzval na zapltenie omeškanej sumy. Upomienky boli žalovaným doručené dňa 24.07.2014. Keďže žalovaní po zaslaných upomienkach úver naďalej nesplácali, oznámil žalobca žalovaným zosplatnenie celého úveru ku dňu 17.09.2014. Oznámenie bolo žalovaným doručené dňa 22.09.2014.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

23. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

26. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

27. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

29. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

31. Podľa § 9 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

32. Zmluva o úvere č. W.-N.-XXXXXXXX-XXXX-MALX-SU zo dňa 15.12.2010 je z pohľadu právnej kvalifikácie zmluvou uzavretou v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah medzi stranami založený predmetnou úverovou zmluvou je tak nevyhnutné posudzovať aj podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi stranami posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Právne posúdenie nebolo medzi stranami sporné a žalobca ho nenamietal v podanom odvolaní ani dovolaní.

33. Vzhľadom na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu bolo potrebné rozhodnúť o celom nároku žalobcu. Po opätovnom preskúmaní úverovej zmluvy ako aj špecifikácie dlžnej sumy má súd za to, že žaloba žalobcu v časti žalovanej sumy 3.068,48 Eur je dôvodná. Ako už bolo vyššie uvedené, zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Na základe uzatvorenej úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovaným spotrebiteľský úver v sume 7.000,- Eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v splátkach po 148,71 Eur a to v počte 60 splátok. Žalovaní uhradili na istinu úveru celkovo sumu 4.397,18 Eur do dátumu splatnosti, t.j. do 17.09.2014 a po splatnosti uhradili ešte sumu 142,39 Eur, dlžná istina teda predstavuje sumu 2.460,43 Eur (7.000,- Eur mínus 4.397,18 Eur mínus 142,39 Eur). Ďalej žalobca vyčíslil zmluvné úroky 9,99 % ročne vo výške 342,64 Eur za obdobie od 22.03.2013 do 29.11.2015 (deň vyčíslenia dlžnej pohľadávky) a úroky z omeškania vo výške 258,09 Eur od 16.04.2011 (kedy žalovaní neuhradili splátku úveru v plnej výške) do 29.11.2015 (deň vyčíslenia dlžnej pohľadávky). Žalobca si ešte uplatnil poisťné vo výške 7,32 Eur, čo predstavuje mesačné poisťné vo výške 2,44 Eur z troch neuhradených splátok do predčasnej splatnosti úveru.

34. Pokiaľ ide o náležitosti zmluvy, súd viazaný rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho ako aj Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho má za to, že táto je v súlade s právnymi predpismi, pričom je nesporné, že žalovaným 1.) a 2.) bol podľa zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver a žalovaní 1.) a 2.) nedodrжали podmienky zmluvy a tento úver prestali riadne splácať, čím zo strany žalobcu došlo dňom 17.09.2014 k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Vzhľadom na uvedené sú žalovaní 1) a 2.) povinní zaplatiť žalobcovi zosplatnenú a neuhradenú časť istiny vo výške 2.460,43 Eur, sumu riadnych (zmluvných) úrokov vo výške 342,64 Eur a neuhradené poisťné vo výške 7,32 Eur.

35. Žalobca ďalej požadoval riadne (zmluvné) úroky vo výške 9,99 % ročne zo sumy istiny 2.460,43 Eur od 30.11.2015 do zaplatenia, pričom súd nevyhovel v tejto časti žalobe žalobcu a to s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020, keďže žalobcovi patrí iba úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Súd priznal riadne úroky vo výške 9,99 % ročne zo sumy 2.460,43 Eur od 30.11.2015 do 16.12.2015 ako dátum konečnej splatnosti, keďže žalovaní úver čerpali dňa 16.12.2010, a mali ho zaplatiť do 60 mesiacov od prvého čerpania úveru, t.j. do 16.12.2015. V časti úroku z úveru do zaplatenia súd žalobu žalobcu zamietol.

36. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

37. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

38. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (účinného do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39. Keďže žalovaní sú v omeškaní s plnením peňažného dlhu súd v zmysle § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. zaviazal žalovaných na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalobca si úrok z omeškania uplatnil formou kapitalizovaného úroku z omeškania: 1.) vo výške 258,09 Eur (za obdobie od 16.06.2014 do 29.11.2015, ako vyplýva zo špecifikácie žalovanej sumy), 2.) kontinuálneho úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.460,43 Eur od 30.11.2015 do zaplatenia. Súd priznal žalobcovi vyčíslený úrok z omeškania vo výške 258,09 Eur ako aj kontinuálny úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 2.460,43 Eur (dlžná istina) od 30.11.2015 do zaplatenia. Výška žalobcom uplatnených úrokov z omeškania je v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/199 Z.z. Celkovo súd priznal žalobcovi sumu 3.068,48 Eur, ktorá pozostáva z istiny 2.460,43 Eur, z úroku z úveru 342,64 Eur, z poplatkov za poisťenie 7,32 Eur a z úrokov z omeškania 258,09 Eur.

40. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 3.068,48 Eur (istina, zmluvné úroky, poplatky a vyčíslené úroky z omeškania), úrokov z omeškania a kontinuálnych úrokov z úveru vo výške 9,99 % ročne zo sumy 2.460,43 Eur od 30.11.2015 do zaplatenia. Neúspešný bol iba v časti uplatnených úrokov z úveru do zaplatenia, keďže súd úroky z úveru časovo ohraničil. V pevne uplatnených sumách bol žalobca plne úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov vo výške 100%. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).